

МУНИЦИЈА ЈЕ СТИГЛА

Почетком новембра барци Драгачевског партизанског батаљона, коме сам и ја припадао, наступили су од Пожеге шнећи четнике према Прањанима и Равној гори.

Седмог новембра »стигла је наредба да се мањи делови овог батаљона с положаја врате у Пожегу да би учествовали у паради организованој поводом прошаозе 24. годишњице октобарске револуције. Ја сам се такође кретао са овим јединицама и 7. новембра суделовао на поменутој простави. Са балкона највеће зграде на пожешком тргу говорили су стари комуниста и народни трибун Љубо Мићић, Мили(воје Радовано<вић Фарбин и омладински руководилац Поповић. Са осталим јединицама и драгачевски партизани прошли »у свечаним кораком преко трга и слушали го^воре познатих руко^Водилаца КПЈ у овом крају.

Истог дана пред вече група бораца Драгачевског партизанског батаљона, у јачини једног вода, упућена је из Пожеге у Ужице да отуда опроведе веће количине муниције на фронт у Чачку, око кога су се сконцентрисале јаке четничке анаге. Милорада Мила Митровића и мане означили су као одговорне за извршење овог задатка.

На железничкој станици у Ужицу сачекао нас је Милинко Кушић, комесар Ужичког партизанског одреда. Под његовом командом убрзаним кораком товарили смо сандуке муниције у фургона, изнутра подзидане циглом, који су третирани као блиндирани.

Машиновођи је наређено да вози највећом могућом брзином,, без обзира на препреке и опасности. С њим смо се договорили да воз успори када стигне до моста преко Западне Мораве на улазу у Чачак и да га заустави код млина, пред железничком станицом, пошто нисмо знали чије снаге у том моменту контролишу овај терен.

Пошли омо одмах.

Воз се кретао веома брзо. Пролазили смо без успоравања железничке станице и тунеле. Кроз Овчарско-кабларску клисуру смо прохујали са зебњом, јер су управо овде четници могли да

прекмну нругу и да нас шшаљу д(из каблароке стене у амбис. Околна села и предграђа Чачка, која су посели четници, такође су нредстављали критичне тачке нашег путоСан>a.

Међутим, све препреке смо уопешно савладали.

Машиновођа је успорио воз при преласку преко моста на Западној Морави у Чачку и зауставио га код млина. Били смо спремни. Посакали смо из фургона и развили се у стрелце с намером да испитамо чије се снаге налазе на железничкој станици и да заштитимо муницију коју омо довели. Пред станичном зградом прво смо спазили њеног комесара Александра Аца Кнежевића, а затим Пуришу Ђорђевића и неке друге припаднике обезбеђења. Било је очигледно да су нас очекивали и да се радују нашем долаоку. Ордачно омо ое поздравили и обавестили се о стању на положајима.

Брзо омо скидали из фургона сандуке с муницијом и организовали њихово пребацивање на основне делове одбране Чачка.

Ускоро је на борбеним линијама — а пуцало је жестоко на свих страна — наступио преокрет. Браниоци града су изразито појачали пушчану и митраљеску паљбу. Партизани су кренули у општу контраофанзиву. У овом наступању учествовали смо и ми, пошто омо кроз четнички обруч допремили муницију браниоцима слободног Чачка. Четници су брзо и неорганизовано одступали. Партизани оу их оустизали и машвно заробљавали. Стотине мобилисаних сељака и деоетине активних четника су похватане. Они су у гомилама разоружани. Ишунили су двориште Ооколоког дома и суда. Потиштени, чекали су даљу судбину. У току дана Ратко Митровић им је одржао говор о неопходности прекида братоубилачке борбе и значају свенародног отпора страном окупатору. Након извесног времена сви заробљени четници су ослобођени и упућени овојим кућама. Чачак је наставио да живи слободан живот. У њему је прослављена 24. годишњица октобарске револуције. Нови борци ступили су у борбу против нацистичког окупатора и њихових домаћих сарадника.

Тако омо, ето, и ми Драгачевци учествовали у најмасовнијој борби између партизана и четника у току 1941. шдине: у разбијању опсаде овог града, највећег слободног града у Орбији тога времена.

(Одломак)

др Владан ЈОВАШЕВИЋ